

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CĂTU P'UNU ANU SÉU 6 LUNI.

PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 21.
Unu singuru exemplar	bani 50.
Linia de reclame și inserțiuni	lei 2

În Bucuresci, abonamentele nu se facu de cătă la administrația diariului, pe bani gata.

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 11.

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSĂ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPÜ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 SI 39.

PENTRU DISTRICTE SI STRAINETATE:

Pe unu anu [52 numere]	lei 24.
Pe sese lunu [26 numere]	lei 14.
Unu singuru exemplar	bani 55.
Linia de anunțuri	bani 30.
Pentru strainătate, pe anu (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trimit prin mandate postale; din strainătate în numerar.

Diarul u apăre uă dată pe săptămăna : DUMINECA. — Redactor TOMA I. STOENESCU.

SUMARIU :

1. Adeveratilor fi și așteptări.
2. D'ale dilei.
3. O dorință.
4. Varietăți filologice.
5. Ambleului meu Dem. Constantinescu.
6. Păcălituri și glume.
7. Românilor.
8. Un răspuns verișorului Lucilius.
9. Revista poetică a anilor 1875—76.
10. Cerșetorul și copila.

ADEVERAȚILORU FIÎ AÎ TEREI

Naudii cum gema Prutul și cum Dunarea mugesc
Îngănată de obida urorū crude năvăriri?
Naudii urlându Siretul și cum Oltul clocoțesc.
Si cum Oltul clocoțesc de negrite prevestiri?

Ajă e timpul voyniciei, și de mândră desceptare,
Căci destul de lungu fu somnul și destul ne-am sfătiat.
Frați Români, e diau lupte! Cine-o sta în nemiscare,
Cine-o sta în nimiccare fie 'n vîcuri blestematu!

Da, căci sinul scumpe mame, înechată de durere,
E străpunsă de iatacanul nemilosul păgână,
Asculată duiosu și tipet... Părăsită de putere,
Părăsită de putere, cade rōba subt stăpână.

Maă aveți dărău sănge 'n vine, maă aveți vr'uă remușcare
Voi căci astă-dă, în resuște, pribegi pe la străină?
O rușine necredută, o porne de vîndare,
O porne de vîndare mestecătu cu venin!

V'a plăcutu să sugeți tija ce v'a datu unu dulce lapte!
V'a plăcutu să strângeti lacom rōda terei românesci!
Să adă, căndu tere este 'n lacrami, vădă marile-vă fapte,
Iată marile-vă fapte: fugi și ascunderi mișelesci!

Anse voi, Români prin suslău; anse voi, viteji de sângue,
Voi alu căroru pieptă e încă plinu d'alu terei nostru doru
Voi nălați uă frunte mândră! Numai robul pote plângă,
Numai robul pote plângă în minutu hotăritoru!

Déca șerpiu fugi la munte și trecu granița dosirii,
Va veni uă și semnă căndu vomu sci sără răspălatim.
Pén'atunci, uniți în cugetă ca în ceasul măntuirii,
Ca în ceasul măntuirii, datoria să 'mplinim.

Susă dărău fruntea! Năvălirea... năvălirea să găsească
Unu zăgazu de mii de brațe și de pepturi bărbătesci,
Ca să 'nvețe Osmanlulu și la fiu să povestescă,
Și la fiu să povestescă despre șoimii românesci!

D'A LE DILEI

Căldurile primă-verei au început să fie atât de ardătoare în Stambul, în cât a aprinsu creeri marelu padișah, și nu-i dă pasu să se trezescă din mamurul afionului ce-i administrăză cadânele inglezesti. Si astă-fel, cu capul inflăcăratu de căldură, și cu burta doldora de pilaf și cadaif, răsfătat pene la deliru de cadânele inglezice, și imbulzit pene la nebunie, ordonă divor-

țul cu sincera și lobială să fidanță de pe malul stângu al Dunării. El ordonă ciutacilor săi a o jefui și pustii după obiceiul turcesc, puindu tunul să cutu alu civilisarei musulmane.

Legea civilă permite divorțul, a disu d. Ministrul de externe, și Turcia, care l-a cerut prin jafuri și tunu nu poate fi refusat de noi, căci nu ne-am pututu potrivi nici o-data în obiceiurile turcesc, afară de cătă-va turci că beiul de Samos, Pantazi bei și Gulină Efendi. Acesta luându apărarea turclor cam pe din-apoi, și și apără turcesti, de ore-ce nu cunoște limba română, de și îndrugă că este și domnia sa rumunu.

În fine tunul turcesc ceru divorțul și lă repetă de mai multe ori; era tunul Românesc de la Calafat și Oltenița. Își răspunse cu multă demnitate barbatescă și galantonie, că primește divorțul. Însă reclamă că pene la înapoerea dotei, să i se dea o pensiune alimentară, și la urmă și despăgubire de daune interese. Dacă Turciu nu se vorăsatura, apo România este dispusă să gratifica și cu câte-va duzine de scobitori de dinți în cas de a li se înomoli dinții în pilaful ce lă ilă prepară armata rusească care a și începutu a le trage căzaceasca pe malurile Dunării și în Asia.

Românlul în totu-d'a-una e tot Românu: mândru, demn, generosu și multă răbdătoru; dărău să nu'lă calcă pe colțul ișliculu, că te-ai dus pe copcă.

Câte infami nu ne făcură turci cu care se fălesc turci noștri, și pe care nu le luarăm în séma credînd că sunt giumberi turcesc. Dărău de, și răbdarea își are și ea marginile ei; și de voe, de nevoie, tunul își deschise gura și ordonă turclor să se ducă așa lă

cafeaoa și nargheleaoa în sînul profesorului care se prepară a și trimite salvări și meșii pentru a și încuragia credincioșii ce, de pe acum aș începutu a și pierde sărita, pînă să pierde cealmaoa și apo capul déca îlă voră mai avea.

Ni se afirmă că marele padișah, vădendu căldura cu care a fost susținute atrocitățile cerchezilor și bași-buzucilor în camerile nosre, a ordonat 29 sahane de pilaf pentru reîntărirea stomahurilor rămase lihnite de putere, promîndu-le a și face printă pe fie-care peste satele creștinesc pustiute de cercheză.

Iară pe adevărați români care să au purtat ca adevărați fi și terei, a ordonat să nu fie priimi în sînul profesorului, ci în sînul lui Alah, a căroru credincioși sunt.

Românu, în mai multe numere ale săle face apel la unire și la înfrățire, toti români onești și patrioți să se grupă pentru salvarea terei de nevoie ce ni le aruncă pe capu ciocoii și turci, și daci foile ciocoesc și ale turcilor trase conclușinea că de ore-ce timpurile sunt grele și nenorocirile mari, și fiind că se cere unire și frăție, să dăm cu buretele peste tâlhăriile de miliune, să iertăm pe pungași, căci altu-fel tere este în pericol; și apo cei ce au sărăcit'o, totu ei au să o îmbogațescă tocmai acum.

ODORINTIA

Fii unu popor, care vor viață,
Sci că se și moră pentru tere lor;
Susținend, cu-ardore, idea măreață
De independentă și de viitor!

Așa moșii noștri, în momente grele,
Apără vecinie neamul românesc
Contra semi-lunei, bêtrenă de rele,
Ce vrea să stărpească tot ce-i creștinesc.

DESCEPTAREA RONANIEI

O Téră, ai cărei fiți sciū a'i apēra drepturile cu demnitate,
nu piere nici odată.